

De øvrige Tab, Højre har lidt, ere tilføjede Højre af de forenede Socialdemokrater og Radikale, og der er ingen Grund for de Herrer til at lægge Skjul paa denne Kendsgerning.

Denne Samvirken ved Valgene foretog vi fra Højres Side selvfølgelig med velberaad Hu, fordi det forrige Ministerium førte denne Kamp paa Forsvarssagens Omraade. Det vilde være dumt, om man ikke erkendte, at det forrige Ministerium havde flere gode Sider. Det kom til paa et Tidspunkt, hvor det ligefrem var en taknemmelig Opgave at komme til. Man maa anerkende vistnok fra alle Sider af denne Sal, at det havde en Finansminister, som med Klogskab og stor Aabenhed og Dygtighed klarlagde hele den finansielle Situation for os, om end man i højeste Grad maa beklage, at han, da han skulde handle, ved Statslaan, gik vistnok fuldstændig paa egen Haand og strandede. Man maa ogsaa anerkende — jeg antager, det er rigtigt, hvad jeg har hørt sige — noget saadant som f. Eks., at den forrige Trafikminister var ganske utilgængelig for enhver Henvendelse til ham om at opnaa Protektion. Den Slags Ting maa anerkendes. Men jeg har haft Lejlighed til at udtale i Fjor, at det maatte betragtes som et Brud paa, hvad der var blevet sagt tidligere i Samlingen, naar Ministeriet pludseligt atter vilde kaste os ud i Kampen om Forsvarssagen. Da havde Højre kun en Stilling at tage. Det var at bruge de Midler, der forelaa, til at vise dette Angreb tilbage, ikke fordi Højre betragter disse Forsvarslove som en endelig Løsning af Forsvarssagen, ikke fordi disse Loves Indhold godkendes af Højre — det er vel bekendt, at Højre ikke godkender det —, men her var ikke Tale om at gaa fra de Forsvarslove, der vare blevne gennemførte, til noget bedre. Nej, der var Tale om at gaa til noget slettere og til at rydde bort det, som var opført af positivt godt med vor fulde Tilslutning. Det var det, man her vilde vælge. De Herrer Socialdemokrater og Radikale havde en meget stærk allieret i den finansielle Tilstand, og jeg maa sige, at det forekommer mig, at det taler i allerhøjeste Grad til Ære for dette Lands Befolkning, at det trods de øjeblikkelige finansielle Vilkaar, under hvilke vi leve, alligevel har sagt bestemt og kraftigt: Vi ville ikke lade denne Sag sætte til Side paa Grund af de øjeblikkelige økonomiske Forhold. Det er det, Vælgerne have sagt.

Nu skal jeg være den sidste til at

overdrive Valgets Resultat. Jeg tror, det er sundt for os alle at se dette Resultat lige i Øjnene. Her for Folketingets Vedkommende blev Resultatet ganske sikkert dette, at der blev valgt 70, som vare Modstandere af den radikal-socialistiske Alliance, og det er jo for saa vidt tilfredsstillende for os, men vi lukke ingenlunde Øjnene til for den Kendsgerning, at disse 70 kun repræsentere noget over Halvdelen af Befolkningen, saaledes at Afstanden mellem det Vælgertal, der stod bag ved de 70, og det Vælgertal, der stod bag ved de Herrer, kun er godt 20,000 Stemmer. Jeg siger, at set fra mit Synspunkt er det meget beklageligt, at det ikke er større, men det er nu en Gang ikke større, og jeg tror, at vi skulle se det lige i Øjnene, fordi det giver os Oplysning om, hvilket Arbejde der fra Forsvarsvennernes Side staaar tilbage at udføre i vort Lands Befolkning, for at for det første ikke Stormløb mod Forsvarssagen atter i Løbet af kort Tid skulle sættes i Gang, og dernæst for at der kan skaffes Forbedringer i Forsvarssagen med Tilslutning fra et Flertal i Befolkningen.

Men saa bliver det bebrejdet os, og det gjorde det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) ogsaa, at vi have ydet denne Hjælp i alt for høj Grad. Ja, det skal jeg nu ganske lade ligge; man kan ikke operere med Vælgere som med Tropper og køre omkring med dem i de forskellige Valgkredse; man maatte tage Grundlaget fra det foregaaende Valg, der ikke var mere end et Aar gammelt, og handle derefter. Valgresultatet kom alligevel for alle som en Overraskelse, ikke mindst ved det store Tal af forsvarsvenlige Stemmer, der kom frem i Kredse, hvor man ikke havde drømt om deres Tilstedeværelse.

Maa jeg her indskyde en lille Bemærkning om en Sag, som jeg glemte før, da jeg talte om Sagerne paa Finansloven. Der har været en stærk Bevægelse blandt Postbudene i Anledning af, at et Forslag paa Finansloven ikke var rigeligt nok, da man havde forøget Ombæringernes Antal fra 4 til 5. Efter hvad man har kunnet skønne af de givne Oplysninger, ere disse Beklagelser vel berettigede; men kan Statskassen ikke taale større Bevillinger paa dette Omraade, er der kun den eneste naturlige Vej, at man atter gaar tilbage fra 5 Ombæring til 4. Og jeg maa tilstaa, at jeg tror, at man noget overdriver Nyttens af de mange Ombæring. Det er naturligvis meget behageligt at faa Breve ind ad Døren saa